

‘Als je ongewild zwanger bent, moet je een verantwoorde beslissing kunnen nemen’

Carine Vrancken. Beeld rv

Mogelijks wordt de termijn waarop een vrouw abortus kan ondergaan opgetrokken van twaalf naar achttien weken. Er lijkt zich een paars-groene meerderheid te vormen rond enkele wetsvoorstellen die daarvoor pleiten. Carine Vrancken van de Nederlandstalige abortuscentra vindt dat een goed idee. ‘We kunnen de kop toch niet in het zand blijven steken?’

♦ Exclusief voor abonnees door **PIETER GORDTS** 22 oktober 2019, 11:18

Wat is de situatie in België momenteel?

“Eigenlijk is die quasi onveranderd gebleven sinds de eerste abortuswet van 1990. Een zwangerschapsafbreking kan op vraag van de vrouw tot twaalf weken na de effectieve zwangerschap. Op 15 oktober 2018 werd er wel een

kleine aanpassing in de wet doorgevoerd: abortus is uit de strafwet gehaald en men heeft voor een dringende medische reden een uitzondering mogelijk gemaakt op de zes dagen verplichte wachttijd. Diezelfde uitzondering is ook mogelijk voor de kleine groep vrouwen die zich aanmelden tussen de elf en de twaalf weken en toch nog willen worden behandeld.”

Hoe zit dat in het buitenland?

“Het belangrijkste verschil is dat met Nederland. Daar kunnen vrouwen die ongewild zwanger zijn tot tweeëntwintig weken beroep doen op de wet. Dat creëert een rare situatie. Stel dat je een Belgische vrouw bent en je hebt om een of andere reden veel tijd nodig om tot een beslissing te komen, bijvoorbeeld omdat je pas laat ontdekt dat je zwanger bent. Kom je dan uiteindelijk toch tot het besluit dat het onverantwoordelijk zijn om (nog) een kind te krijgen maar je bent al veertien weken zwanger, dan kan je in België niet meer worden geholpen. Terwijl dat in Nederland geen enkel probleem is.

“Vanuit de hulpverlening klonk al langer dat er een oplossing moet komen voor die groep. We zijn een progressief land met een goede hulp- en zorgverlening. Dan is het een land als België toch onwaardig dat we voor bepaalde problematieken mensen verplichten om naar het buitenland te gaan om te worden geholpen?”

Enig idee hoeveel mensen er uit ons land naar Nederland trekken?

“Dat is niet evident om zicht op te krijgen. Op basis van cijfers uit Nederland is de laatste schatting dat het om een groep van zo’n vier- à vijfhonderd vrouwen zou gaan.”

Wat vindt u van het wetsvoorstel?

“Wij hebben altijd gepleit voor een uitbreiding van de wet. Die zwangerschappen worden toch afgebroken, maar dan in het buitenland. We kunnen de kop toch niet in het zand blijven steken? Niemand wil een zwangerschapsafbreking, maar als je ongewild zwanger bent moet je een verantwoorde beslissing kunnen nemen.”

Toch zijn er ook wel een paar argumenten contra te bedenken: door de grens op te trekken naar achttien weken komen we dichterbij de grens van levensvatbaarheid van de foetus op tweeëntwintig weken.

“Dat klopt. En ik snap dat het voor sommige vrouwen op bijvoorbeeld achttien weken onmogelijk is om te kiezen voor een zwangerschapsafbreking. Maar je moet altijd voor ogen houden wie het meeste recht heeft om daarover te beslissen: dat is de persoon die zwanger is. Die is het meest in staat om na te denken over wat verantwoord ouderschap is.

“Daar gaat het altijd over: wie mag beslissen? Je kan je kop in het zand steken door een wet restrictief te maken. Maar wat is dan het resultaat? Dat je ongewenste kinderen krijgt? Ik denk niet dat iemand daar voorstander van is. Er is geen tussenweg, he. Je kan niet een beetje zwanger zijn.”